

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΡΙΤΗ 12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α

A.1

- α. Λάθος
- β. Λάθος
- γ. Σωστό
- δ. Σωστό
- ε. Λάθος

A2. γ

A3. δ

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Β

B.1

α. Η Μικροοικονομική θεωρία είναι η ανάλυση που αφορά τη συμπεριφορά και τη δραστηριότητα των ξεχωριστών μονάδων μιας οικονομίας. Η θεωρία της ζήτησης και της προσφοράς εξετάζει τη συμπεριφορά του αντιπροσωπευτικού καταναλωτή και του αντιπροσωπευτικού παραγωγού με βάση ορισμένες υποθέσεις, ώστε να προσδιοριστεί η τιμή ενός αγαθού στις διάφορες μορφές αγοράς.

Η Μακροοικονομική θεωρία είναι η ανάλυση που εξετάζει τα οικονομικά προβλήματα ως ένα σύνολο αλληλοεξαρτώμενων μεγεθών, χωρίς να δίνει έμφαση στη συμπεριφορά κάθε μονάδας χωριστά. Στη μακροοικονομική ανάλυση το επίκεντρο του ενδιαφέροντος είναι η συνολική παραγωγή μιας οικονομίας, το συνολικό εισόδημα, η συνολική κατανάλωση κτλ.

β. Παράλληλα με τον όρο μικροοικονομική χρησιμοποιείται και ο όρος θεωρία των τιμών, γιατί σημείο αναφοράς είναι ο προσδιορισμός της τιμής ενός αγαθού.

Παράλληλα με τον όρο μακροοικονομική ανάλυση χρησιμοποιείται συχνά ο όρος θεωρία του Εθνικού Εισοδήματος και της Απασχόλησης, γιατί κεντρικό σημείο της είναι ο προσδιορισμός του εθνικού εισοδήματος και της απασχόλησης του εργατικού δυναμικού.

Η διαφορά, επομένως, ως προς τη μέθοδο μεταξύ μικροοικονομικής και μακροοικονομικής ανάλυσης οφείλεται στο ότι η μακροοικονομία εξετάζει τη συμπεριφορά της συνολικής οικονομίας, ενώ η μικροοικονομία εξετάζει τη συμπεριφορά του οικονομούντος ατόμου.

γ. Ο σπουδαιότερος που επιβάλλει τη διάκριση της ανάλυσης της οικονομικής θεωρίας σε μικροοικονομικό και μακροοικονομικό επίπεδο είναι το σφάλμα σύνθεσης. Το σφάλμα σύνθεσης συμβαίνει, όταν δεχόμαστε ότι εκείνο το οποίο ισχύει για τα άτομα ισχύει αναγκαστικά και για το σύνολο της οικονομίας. Το σφάλμα

σύνθεσης είναι σφάλμα λογικής. Παράδειγμα: Στη μικροοικονομική ανάλυση γίνεται δεκτό ότι, όταν μειωθεί ο εργατικός μισθός (που αποτελεί στοιχείο του κόστους παραγωγής), η ατομική επιχείρηση μπορεί να αυξήσει το κέρδος της, εφόσον η τιμή του παραγόμενου προϊόντος παραμένει σταθερή. Από μακροοικονομική άποψη το συμπέρασμα αυτό δεν είναι αναγκαία αποδεκτό, γιατί, αν μειωθούν οι μισθοί σε όλους τους κλάδους για όλη την οικονομία, θα μειωθεί η αγοραστική δύναμη των καταναλωτών, με συνέπεια τη μείωση της συνολικής ζήτησης και στη συνέχεια των τιμών, άρα και των κερδών των επιχειρήσεων.

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

ΘΕΜΑ Γ

Γ.1 Επειδή Α.Ε.Π. σε τρέχουσες τιμές₂₀₀₂ = Α.Ε.Π. σε σταθερές τιμές₂₀₀₂ = 800, το 2002 είναι το έτος βάσης.

Α.Ε.Π. σε τρέχουσες τιμές₂₀₀₂ = $P_{2002} \cdot \text{Ποσότητα}_{2002} \rightarrow 800 = P_{2002} \cdot 80 \rightarrow P_{2002} = 10 \text{ €}$

Α.Ε.Π. σε τρέχουσες τιμές₂₀₀₁ = $P_{2001} \cdot \text{Ποσότητα}_{2001} \rightarrow 480 = 8 \cdot \text{Ποσότητα}_{2001} \rightarrow \text{Ποσότητα}_{2001} = 60$
μονάδες προϊόντος

Α.Ε.Π. σε τρέχουσες τιμές₂₀₀₀ = $P_{2000} \cdot \text{Ποσότητα}_{2000} \rightarrow 300 = P_{2000} \cdot 50 \rightarrow P_{2000} = 6 \text{ €}$

Α.Ε.Π.·2000(σε σταθερές τιμές 2002) = $P_{2002} \cdot \text{Ποσότητα}_{2000} = 10 \cdot 50 = 500 \text{ €}$

Α.Ε.Π.·2001(σε σταθερές τιμές 2002) = $P_{2002} \cdot \text{Ποσότητα}_{2001} = 10 \cdot 60 = 600 \text{ €}$

ΚΚ.Α.Ε.Π.πραγματικό₂₀₀₃ = $\frac{\text{Α.Ε.Π.πραγματικό}}{\text{Πληθυσμός}} \rightarrow 25 = \frac{\text{Α.Ε.Π.πραγματικό}}{40} \rightarrow \text{Α.Ε.Π.πραγματικό}_{2003} = 1.000 \text{ €}$

Α.Ε.Π.·2003(σε σταθερές τιμές 2002) = $P_{2002} \cdot \text{Ποσότητα}_{2003} \rightarrow 1.000 = 10 \cdot \text{Ποσότητα}_{2003} \rightarrow \text{Ποσότητα}_{2003} = 100$
μονάδες προϊόντος

Α.Ε.Π. σε τρέχουσες τιμές₂₀₀₃ = $P_{2003} \cdot \text{Ποσότητα}_{2003} \rightarrow 1.000 = P_{2003} \cdot 100 \rightarrow P_{2003} = 12 \text{ €}$

Άρα ο συμπληρωμένος πίνακας είναι ως εξής:

Έτος	Τιμή (P) (σε ευρώ)	Ποσότητα (Q) (σε μονάδες)	Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (Α.Ε.Π.) σε τρέχουσες τιμές (σε ευρώ)	Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (Α.Ε.Π.) σε σταθερές τιμές (σε ευρώ)
2000	6	50	300	500
2001	8	60	480	600
2002	10	80	800	800
2003	12	100	1.200	1.000

Γ2.

i) Η μεταβολή του Α.Ε.Π. σε σταθερές τιμές (2002) μεταξύ ετών 2000 και 2001 είναι:

ΔΑ.Ε.Π. σε σταθερές τιμές 2002 = $600 - 500 = 100 \text{ €}$

ii) Η πραγματική ποσοστιαία μεταβολή του Α.Ε.Π. μεταξύ ετών 2000 και 2001 (έτος βάσης 2002) είναι:

$$\frac{\text{Α.Ε.Π.2001 (σε σταθερές τιμές του 2002)} - \text{Α.Ε.Π.2000 (σε σταθερές τιμές του 2002)}}{\text{Α.Ε.Π.2000 (σε σταθερές τιμές του 2002)}} \cdot 100 \leftrightarrow$$

$$\frac{600 - 500}{500} \cdot 100 = 20\%$$

Γ.3 Ως νέο έτος βάσης το 2000 έχουμε:

$$\text{i) Α.Ε.Π.2000 (σε σταθερές τιμές 2000)} = P_{2000} \cdot \text{Ποσότητα}_{2000} = 6 \cdot 50 = 300$$

$$\text{Α.Ε.Π.2001 (σε σταθερές τιμές 2000)} = P_{2000} \cdot \text{Ποσότητα}_{2001} = 6 \cdot 60 = 360$$

$$\text{Α.Ε.Π.2002 (σε σταθερές τιμές 2000)} = P_{2000} \cdot \text{Ποσότητα}_{2002} = 6 \cdot 80 = 480$$

$$\text{Α.Ε.Π.2003 (σε σταθερές τιμές 2000)} = P_{2000} \cdot \text{Ποσότητα}_{2003} = 6 \cdot 100 = 600$$

ii) Η πραγματική ποσοστιαία μεταβολή του Α.Ε.Π. μεταξύ ετών 2000 και 2001 (έτος βάσης 2000) είναι:

$$\frac{\text{Α.Ε.Π.2001 (σε σταθερές τιμές του 2000)} - \text{Α.Ε.Π.2000 (σε σταθερές τιμές του 2000)}}{\text{Α.Ε.Π.2000 (σε σταθερές τιμές του 2000)}} \cdot 100 \leftrightarrow$$

$$\frac{360 - 300}{300} \cdot 100 = 20\%$$

Παρατηρούμε πως η ποσοστιαία μεταβολή του πραγματικού Α.Ε.Π. μεταξύ των δύο ετών παρέμεινε σταθερή παρά το γεγονός ότι αλλάξαμε το έτος βάσης. Αυτό συμβαίνει διότι το Α.Ε.Π. σε πραγματικές τιμές είναι απαλλαγμένο από την επίδραση των τιμών και οι μεταβολές του οφείλονται αποκλειστικά στις μεταβολές των παραγόμενων ποσοτήτων.

Γ.4 Το ονομαστικό Α.Ε.Π. μετρά τη χρηματική αξία της παραγωγής μιας οικονομίας σε τρέχουσες τιμές. Το πραγματικό Α.Ε.Π. μετρά το μέγεθος της παραγωγής σε σταθερές τιμές (κάποιου τυχαία επιλεγμένου έτους βάσης). Το πραγματικό Α.Ε.Π. αυξάνεται μόνον, όταν η ποσότητα παραγόμενων αγαθών και υπηρεσιών έχει αυξηθεί, σε αντίθεση με το ονομαστικό Α.Ε.Π., που αυξάνεται είτε επειδή έχει αυξηθεί η παραγωγή είτε επειδή έχουν αυξηθεί οι τιμές ή έχουν αυξηθεί και τα δύο.

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΘΕΜΑ Δ

Δ.1 Επειδή η συνάρτηση προσφοράς είναι γραμμική, έχει τύπο $Q_s = \gamma + \delta P$.

Αρχικά υπολογίζουμε την ατομική συνάρτηση μεταξύ των σημείων Α και Β.

Λύνοντας σύστημα δύο εξισώσεων με δύο αγνώστους προκύπτει:

$$\left. \begin{array}{l} \text{Α: } 50 = \gamma + 20P \\ \text{Β: } 60 = \gamma + 25P \end{array} \right\} \gamma = 10 \text{ και } \delta = 2$$

Άρα η ατομική συνάρτηση προσφοράς είναι $Q_s = 10 + 2P$

Και επειδή στην αγορά δραστηριοποιούνται 100 όμοιες επιχειρήσεις, η αγοραία συνάρτηση προσφοράς είναι: $Q_{s\text{αγοραία}} = Q_s \cdot 100 \rightarrow Q_{s\text{αγοραία}} = 1.000 + 200P$

Γνωρίζουμε επίσης ότι $\Sigma \Delta = P \cdot Q_D \rightarrow 120.000 = 60 \cdot Q_D \rightarrow Q_D = 2.000$ μονάδες προϊόντος

Επειδή η συνάρτηση ζήτησης είναι γραμμική ισχύει: $E_D = \beta \cdot \frac{P}{Q_D}$.

$$\text{Άρα } -1,5 = \beta * \frac{60}{2.000} \rightarrow \beta = -50 .$$

Αντικαθιστώντας στην $Q_D = \alpha + \beta P \rightarrow \alpha = 5.000$. Άρα $Q_D = 5.000 - 50P$.

Δ.2 Στο σημείο ισορροπίας ισχύει $Q_D = Q_S \rightarrow 5.000 - 50P = 1.000 + 200P \rightarrow P_E = 16$ χρηματικές μονάδες.
Για $P_E = 16 \rightarrow Q_E = 4.200$ μονάδες προϊόντος.

Δ.3 Εξισώνουμε την προσφερόμενη ποσότητα στην τιμή P_A με τη συνάρτηση ζήτησης και έχουμε:

$$1.000 + 200P_A = 5.000 - 50P_2 \quad (1).$$

$$\text{Γνωρίζουμε επίσης ότι } P_2 - P_A = 15 \rightarrow P_2 = 15 + P_A \quad (2)$$

Από (1) και (2) $\rightarrow P_A = 13$ χρηματικές μονάδες

Δ.4 Για $P_E = 16$ δημιουργείται έλλειμμα 840 μονάδων προϊόντος.

$$\text{Δηλαδή: } Q'_D - Q_S = 840 \rightarrow Q'_D - 4.200 = 840 \rightarrow Q'_D = 5.040$$

Επειδή οι συναρτήσεις ζήτησης είναι παράλληλες ισχύει $\beta = \beta' = -50$

Και επειδή η νέα συνάρτηση ζήτησης διέρχεται από το σημείο $P = 16, Q = 5.040$ έχουμε:

$$5.040 = \alpha' - 50 \cdot 16 \rightarrow \alpha' = 5.840.$$

Άρα η νέα συνάρτηση ζήτησης είναι η : $Q'_D = 5.840 - 50P$.

Στο νέο σημείο ισορροπίας ισχύει $Q'_D = Q_S \rightarrow 5.840 - 50P = 1.000 + 200P \rightarrow P'_E = 19,36$ χρηματικές μονάδες.

Για $P'_E = 19,36 \rightarrow Q'_E = 4.872$ μονάδες προϊόντος.